

Rapport

Datum: 9 juni 2006

Rapportnummer: 2006/200

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de Belastingdienst/Limburg/kantoor Roermond onjuiste informatie over hem aan derden heeft verstrekt waardoor zijn goede naam en bedrijfsimago zijn geschaad.

Beoordeling

II. Beoordeling

11. Het advies van 4 december 2003 van de ontvanger van de Belastingdienst aan de directeur is een intern stuk dat is opgesteld met het oogmerk de directeur te voorzien van de informatie die nodig was voor de beoordeling van het door X BV ingediende beroepschrift alsmede van een advies voor de uitspraak op het beroep.

Het beroep was gericht tegen de weigering van de Belastingdienst om mee te werken aan een schuldsanering van X BV waaraan ook de andere crediteuren zouden meedoen. De criteria voor de beoordeling van een dergelijk verzoek zijn uitgewerkt in artikel 26, paragraaf 4, lid 7 Leidraad Invordering 1990 (zie Achtergrond).

12. Het advies van 4 december 2003 bevat evenwel een aantal opmerkingen die voor de beoordeling van het beroep aan de hand van de onder 1. bedoelde criteria niet nodig zijn. De betrokken opmerkingen zijn voorts in het advies niet gemotiveerd of onderbouwd met feiten en omstandigheden. De opmerkingen wekken daardoor de indruk slechts een weergave te zijn van persoonlijke inschattingen van de opsteller van het advies omtrent de persoon en de drijfveren van verzoeker. Deze indruk wordt nog versterkt door de tekst van de brief van 24 mei 2005 waarmee het advies aan de curator wordt aangeboden. De Belastingdienst geeft daarin aan dat het gaat om de indruk die verzoeker bij de betrokken ambtenaar en zijn collega heeft achtergelaten. Dit geldt voor de opmerking dat verzoeker op een goedkope manier aandeelhouder van X BV wil worden en dat hij was gespecialiseerd in het overnemen van bedrijven die op sterven na dood zijn en dat alleen tegen een bodemprijs. Eerst in de reactie van 9 maart 2006, gericht aan de Nationale ombudsman, geeft de Belastingdienst aan op welke gedachtegang de opmerkingen in het advies waren gebaseerd.

13. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen.

Het vereiste van professionaliteit impliceert dat de Belastingdienst geen onvoldoende onderbouwde informatie naar buiten brengt die voor betrokkene(n) nadelig kan zijn.

14. Gelet op het bovenstaande had van de Belastingdienst verwacht mogen worden dat hij ervan had afgezien het advies te verstrekken aan de curator. Dit klemt temeer nu ook de Belastingdienst, blijkens zijn reactie van 10 november 2005 op de als klacht aangemerkte brief van 26 september 2005 van verzoeker, achteraf gezien van oordeel is dat de informatie in het advies niet adequaat was. In de brief van 10 november 2005 merkt de Belastingdienst immers op dat de passage in het advies, waarop verzoekers klacht zich richtte, geen rol had gespeeld bij de besluitvorming ten aanzien van het saneringsverzoek en om die reden geen toegevoegde waarde had en achterwege had kunnen blijven. Hoewel denkbaar is dat de Belastingdienst heeft beoogd het invorderingsbelang te dienen door de curator op de hoogte te stellen van de reden waarom niet aan het saneringsverzoek was meegewerkt, paste het binnen een professioneel optreden van de Belastingdienst niet om de curator zonder nadere feitelijke onderbouwing op de hoogte te stellen van de indruk die verzoeker bij medewerkers van de Belastingdienst had achtergelaten.

Binnen een zakelijk en professioneel optreden had de Belastingdienst kunnen en moeten volstaan met het voor zover nodig verstrekken van een afschrift van de uitspraak die de directeur ten tijde van het verstrekken van de informatie aan de curator inmiddels op het beroepschrift van X BV had gedaan. Uit de motivering van die uitspraak kon de curator immers blijken op welke gronden het beroep van X BV is afgewezen.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Belastingdienst/Limburg/kantoor Roermond, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Financiën, is gegrond wegens schending van het vereiste van professionaliteit.

Onderzoek

Op 30 december 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer H. te Helden, met een klacht over een gedraging van de Belastingdienst/Limburg/kantoor Roermond.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Financiën, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Belastingdienst/Limburg verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen. De reactie van de Belastingdienst gaf aanleiding het verslag op een enkel punt aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Het verzoekschrift van 27 december 2005 met bijlagen van verzoeker aan de Nationale ombudsman, waaronder het advies van 4 december 2003 aan de directeur.
2. De reactie van 9 maart 2006 van de Belastingdienst/Limburg op de klacht met als bijlage het faxbericht van 21 september 2005 van de Belastingdienst aan verzoeker.
3. De reactie van 18 mei 2006 van de Belastingdienst op het toegezonden verslag van bevindingen.

Bevindingen

I. Bevindingen

Algemeen

1. Op 25 januari 2003 deed X BV een melding van betalingsonmacht bij de ontvanger van de Belastingdienst/Limburg/kantoor Roermond (hierna: de Belastingdienst). Tevens verzocht X BV de ontvanger mee te werken aan een sanering van haar schulden. Dit verzoek werd op 3 november 2003 door de Belastingdienst afgewezen.
2. Naar aanleiding van de afwijzing van het verzoek om mee te werken aan een schuldsanering vond op 20 november 2003 een gesprek plaats tussen een tweetal medewerkers van de Belastingdienst, de juridisch adviseur van X BV en verzoeker. Tijdens dit gesprek stelde verzoeker zich garant voor de toekomst van X BV op voorwaarde dat de Belastingdienst zou meewerken aan de schuldsanering van X BV. De Belastingdienst wilde aan deze voorwaarde niet voldoen.
3. Op 27 november 2003 diende X BV een beroepschrift in bij de directeur van de Belastingdienst/Zuidwest (hierna: de directeur) tegen de afwijzing van 3 november 2003 door de Belastingdienst van haar verzoek.

Op 4 december 2003 zond de Belastingdienst terzake van het beroepschrift een advies aan de directeur. Hij adviseerde het beroep niet ontvankelijk te verklaren omdat dit te laat was ingediend, en overigens aan de gevraagde sanering niet mee te werken. In het advies was onder meer het volgende opgenomen:

“2.(...) Op welke beleidsuitgangspunten heeft u het verzoek afgewezen?”

Niet bijhouden lopende verplichtingen

aangeboden bedrag is in absolute zin niet substantieel. Belastingsschuld is in verhouding vrij gering.

het uit te keren bedrag was niet gelijk aan hetgeen kan worden verkregen door middel van executiemaatregelen. Op de balans van 31 augustus 2003 staat dat de onderneming een inventaris bezit van € 37.793, een voorraad van € 26.736 en een debiteurensaldo van € 12.254,-.

Zijn er meerdere argumenten waarop u het verzoek had kunnen afwijzen?

Ja. Het verzoek had ook op de volgende grond(en) kunnen worden afgewezen:

De financier, (verzoeker; N.o.), probeert op `goedkope' manier aandeelhouder (voor 95%) van de B.V. te worden. Door na de sanering de onderneming op te nemen binnen de fiscale eenheid van door hem bestuurde vennootschappen.

(verzoeker; No.) verklaarde dat de onderneming feitelijk al failliet is. Toch wil hij saneren om de heer (T; No.) te helpen zodat deze als ondernemer verder kan. (Verzoeker; N.o.) heeft tevens aangegeven dat de onderneming zonder zijn inbreng feitelijk geen toekomst heeft.

Onduidelijk op welke manier de onderneming wordt gefinancierd

uit de ter beschikking gestelde gegevens blijkt geenszins dat er sprake is van een `gezonde onderneming' na sanering

(...)

5. Advies

De gemachtigde heeft het beroepschrift te laat ingediend. Ik stel u daarom voor de gemachtigde niet ontvankelijk te verklaren in zijn beroep.

Onder verwijzing naar punt 2: Mijns inziens zijn er vele redenen om niet mee te werken aan een sanering. (Verzoeker; No.) is gespecialiseerd in het overnemen van bedrijven die op sterven na dood zijn, maar wil dat alleen tegen een bodemprijs. Dit is juist NIET de bedoeling van saneren, want niet het bedrijf zelf, maar de nieuwe eigenaar wordt er beter van. Het advies luidt: géén sanering..."

De directeur deed op 26 januari 2004 in afwijzende zin uitspraak op het beroep van X BV.

4. Met een brief van 24 mei 2005 zond de Belastingdienst, na voorafgaand contact per telefoon en per fax, op diens verzoek om informatie in verband met een eventuele

aansprakelijkstelling, een afschrift van het advies aan de curator in het faillissement van X BV. In de begeleidende brief schreef de Belastingdienst het volgende:

“...In mijn advies is in enkele zinnen te lezen welke indruk (verzoeker; No.) bij mij en (een collega; N.o.) heeft achtergelaten...”

5. In een brief van 16 september 2005 wendde verzoeker zich tot de Belastingdienst. Hij gaf aan geschokt te zijn door de uitlatingen van de Belastingdienst over zijn persoon en met name door de opmerking dat hij zou zijn gespecialiseerd in het overnemen van bedrijven die op sterven na dood zijn, en dat alleen tegen een bodemprijs. Hij verzocht de Belastingdienst deze bewering tegenover de curator terug te nemen.

6. In een faxbericht van 21 september 2005 reageerde de Belastingdienst op verzoekers brief. De Belastingdienst bood zijn excuses aan voor de constatering dat verzoeker gespecialiseerd (onderstreping door de Belastingdienst; No.) is in het overnemen van bedrijven die op sterven na dood zijn. De Belastingdienst zegde toe een kopie van het faxbericht te sturen aan de curator.

7. Verzoeker reageerde op het faxbericht van de Belastingdienst in brieven van 22 en 26 september 2005.

Hij gaf aan dat de onderstreping van het woord gespecialiseerd de onjuiste indruk niet weg nam. Hij bestreed de argumenten die door de Belastingdienst voor de afwijzing van de sanering in het advies aan de directeur waren aangevoerd.

Hij stelde vast dat de ontvanger van de Belastingdienst de tegenpartij stukken had toegestuurd waarin een onjuist beeld van (hem) werd gegeven.

Uit de opmerking in brief van 24 mei 2005 van de Belastingdienst aan de curator dat in het advies in enkele zinnen was te lezen welke indruk hij had achtergelaten, bleek, aldus verzoeker, duidelijk dat er niet over de inhoud maar over een persoon werd gesproken.

8. De Belastingdienst merkte verzoekers brief van 26 september 2005 aan als klacht. Op 11 oktober 2005 werd verzoeker in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. Verzoeker merkte bij die gelegenheid op dat de curator een procedure tegen hem was begonnen.

De Belastingdienst handelde de klacht af met een brief van 10 november 2005. In die brief stelde de Belastingdienst vast dat verzoeker ten tijde van het weigeren van de schuldsanering wettelijk geen vertegenwoordiger was van X BV. De Belastingdienst merkte verder op dat het advies aan de directeur op grond van een wettelijke bepaling aan de curator in het faillissement van X BV was gezonden. De Belastingdienst stelde dat de passage in het advies waarop verzoekers klacht zich richtte, geen rol had gespeeld bij de besluitvorming ten aanzien van het saneringsverzoek. De Belastingdienst stelde dan ook dat de betrokken passage geen toegevoegde waarde had en achterwege had kunnen

blijven. De Belastingdienst stelde verder de bewoordingen van het excuus in het faxbericht van 21 september 2005 (hierboven vermeld onder 6.) ongelukkig te vinden.

Ten aanzien van verzoekers klacht

9. In zijn verzoekschrift van 27 december 2005 aan de Nationale ombudsman klaagt verzoeker erover dat de Belastingdienst onjuiste beweringen over hem heeft verspreid en hem opzettelijk als ondernemer en als privé-persoon in diskrediet heeft gebracht. De Belastingdienst heeft volgens verzoeker onvoldoende gedaan om dit te herstellen en om nadelige gevolgen voor verzoeker te voorkomen.

10. In zijn reactie van 9 maart 2006 op de klacht geeft de Belastingdienst, mede in antwoord op vragen van de Nationale ombudsman, het volgende aan.

De stelling in het advies aan de directeur dat onduidelijk was op welke manier de sanering zou worden gefinancierd, is hierop gebaseerd dat X BV niet kon aangeven in hoeverre vorderingen van X BV op ondernemingen van verzoeker zouden worden verrekend met het bedrag dat ter financiering werd aangeboden. Een dergelijke verrekening zou betekenen dat de sanering indirect door X BV werd gefinancierd.

De stelling in het advies dat verzoeker op een goedkope manier probeerde aandeelhouder te worden en dat hij was gespecialiseerd in het overnemen van bedrijven die op sterven na dood zijn, en dat tegen een bodemprijs, is gebaseerd op het volgende.

In het gesprek van 20 november 2003 bleek dat het faillissement van X BV zonder sanering onafwendbaar zou zijn. Voorts gaf verzoeker aan dat hij na de sanering 95% van de aandelen in handen zou krijgen. Ook gaf hij aan dat hij vaker op deze wijze een bedrijf had overgenomen.

Het saneringsvoorstel van verzoeker en X BV hield in dat de Belastingdienst 40% van zijn vordering, ofwel ongeveer € 9.000, zou ontvangen. Verzoeker gaf evenwel aan dat hij een procedure tegen de Belastingdienst zou starten waarin hij een vergoeding zou claimen van € 4 miljoen. De Belastingdienst verbond aan de hoogte van dit te claimen bedrag de conclusie dat de waarde van X BV aanzienlijk hoger zou liggen dan het bedrag dat werd aangeboden. Daarbij was van belang dat het te ontvangen bedrag bij het nemen van invorderingsmaatregelen hoger zou zijn dan het aangeboden bedrag van € 9.000.

Op grond van de combinatie van gegevens nam de Belastingdienst aan dat verzoeker op een goedkope manier voor 95% aandeelhouder probeerde te worden.

De verstrekking aan de curator van het advies van 4 december 2003 aan de directeur heeft plaatsgevonden in het belang van de invordering. Door de curator is, aldus de Belastingdienst, in detail gekeken naar de verwevenheid tussen de verschillende entiteiten en de betrokkenheid daarbij van verschillende personen. De wettelijke grondslag bood

artikel 67 Invorderingswet 1990 en het Voorschrift informatieverstrekking 1993, met name hoofdstuk 2.2.1 daarvan. Ook speelde artikel 36, paragraaf 1, lid 4, Leidraad Invordering 1990 in samenhang met hoofdstuk 4.5.4 Voorschrift informatieverstrekking 1993 een rol.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Leidraad Invordering 1990

Artikel 26, § 4, lid 7

“Wanneer een ondernemer in het kader van een financiële reorganisatie aan alle schuldeisers een gedeeltelijke betaling van hun vordering aanbiedt tegen algehele kwijting, is de Belastingdienst in beginsel bereid aan te totstandkoming van een akkoord medewerking te verlenen.

(...)

Medewerking van de ontvanger aan een akkoord geschiedt slecht als:

a. het te ontvangen deel van de belastingschuld:

1. ten minste het dubbele percentage bedraagt van hetgeen aan concurrente schuldeisers op hun vordering zal worden uitgekeerd;

2. een substantiële omvang heeft, zowel absoluut als in relatie tot de totale belastingschuld;

3. ten minste van dezelfde omvang is als kan worden verkregen door middel van invorderingsmaatregelen;

b. de ontvanger noch in uitkeringspercentage noch in tempo van betaling wordt achtergesteld bij gelijkbevoorrechte schuldeisers;

c. fiscale verplichtingen die opkomen tijdens de behandeling van het verzoek om kwijtschelding tijdig en volledig worden nagekomen;

d. bij voortzetting van het bedrijf of zelfstandig beroep van de belastingschuldige na de totstandkoming van het akkoord reële vooruitzichten aanwezig zijn voor de voortzetting van de onderneming;

e. de communautaire middelen volledig worden voldaan.

Geen medewerking wordt verleend aan een akkoord waarbij één of meer schuldeisers het gedeelte van hun vordering dat niet wordt voldaan niet kwijtschelden doch bijvoorbeeld overdragen aan een derde of omzetten in aandelenkapitaal.”